

ACC. N:R M. 15738: 1-2.

Landskap: *Boalland* Upptecknare: *Ivan Johansson, Vävöbacka*
Härad: *Viske* Berättare: *olika personer; se uppt. bla-*
Socken: *Vävö* Berättarens yrke: *dens baksida!*
Uppteckningsår: *1961* Född år i

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jägner och folkliv om männen. s. 1-2.

LWF 118

29/1-62

Skriv endast på denna sida.

Sågner och folkstro om månen. AUF 118

Månen betraktades som ett manligt väsen. Kallades av äldre personer för "han". I Kväll lyser han klart.

I fläckerna på fullmånen lyckte man sig se en figur som liknade en man som sågode ned stående vid en sågbock.

Ett barn som föddes i ny ansågs få bättre tur i livet än vad fallet blev med ett barn som föddes i redan.

Man borde helst slakta i ny, då blev bläsket fastare och smälte ej så mycket vid stekning.

Om månskärnan vid en nyårsring hänger ner betydde det en period med regn. Iod den stäremot rakt upp blev det torrare väderlek.

Frost vid första nyårsny följdes då av två likadana ny, alltså tre kalla ny i följd.

huf 118

Sågner och folktro om månen

När det i min barndom
talades om straggbilderna på full-
måneus yta, sade min mor och
far, att det är en gubbe som säger
och hejger ved.